

Gjørtlerfaget i krise – fra ord til handling? - ved Kaare og Bent Ramberg:

Formarbeid, støping, dreining, sliping og polering er typiske arbeidsoppgaver i gjørtleryrket. Messing og bronse er materialene produktene støpes av. Tidligere ble det laget en rekke nye produkter, men i dag er restaurering viktigst. Lokalene er ikke i tråd med moderne krav til arbeidsforhold.

Det er problematisk å få til et økonomisk overskudd av virksomheten og hvis det ikke hadde vært for at familien eier lokalene, hadde det ikke vært mulig å holde virksomheten i gang. Personlig næringsdrivende må også holde seg friske, for under sykdomsperioder løper faste kostnader videre uavhengig av inntekt.

Våre kulturskatter finnes i stor grad i kirkene. Det er et potensiale for å drive gjørtlervirksomheten, men trenger litt drahjelp for å få det til. Mange oppdrag går til utlandet. «Kinavarer» kan være bra, men også mye dårlige produkter. Lavest mulig pris ser ut til å være viktigste kriterium ved kjøp.

Kaares barnebarn er faglært gjørtler, men er avhengig av inntekt for å forsørge familien sin. Burde hatt en slags kunstnerlønn for å sikre videreføring av faget. Savner mer offentlig tilstedeværelse, som for eksempel ved at gjørtlerarbeidet kunne trekkes ut av store anbud. Bedriften har en uregistrert kulturskatt i form av en mengde modeller fra 1800-tallets slutt og framover (bl.a. lysekroner i Nidaros domkirke). Disse tingene burde blitt dokumentert mens Kaare kan.